

JUSTITSMINISTERIET

Anders Højmark Andersen
Støttekomitéen for Tibet

Dato: 28. juni 2018
Dok.: 786353

Kære Anders Højmark Andersen

Tak for din e-mail af 19. juni 2018 om kommissoriet for gennedsættelsen af Tibetkommissionen.

Jeg er enig i, at det er afgørende, at kommissionen nu får lejlighed til at se på sagen igen i lyset af de oplysninger, der er kommet frem om muligt relevant materiale hos flere af de undersøgte myndigheder, som ikke indgik i kommissionens oprindelige undersøgelse. Jeg er også enig, at vi har behov for at komme til bunds i håndteringen af officielle kinesiske besøg.

Som du sikkert ved, har Justitsministeriet den 20. juni 2018 sendt et udkast til kommissorium til Folketinget. Formålet med udkastet er, at den kommende kommissionsundersøgelse skal kaste lys over netop de spørgsmål, jeg nævner ovenfor. Udkastet vedlægges til din orientering. Jeg bemærker for en ordens skyld, at der skal være en politisk drøftelse af udkastet på et samråd i Udvalget for Forretningsordenen den 29. juni 2018, før det endelige kommissorium kan falde på plads.

I din mail nævner du flere konkrete forhold, som du ønsker, at den kommende undersøgelseskommission skal inddrage i sit arbejde.

For det første nævner du spørgsmålet om Udenrigsministeriets håndtering af NTD TV's akkreditering til statsbesøget i 2012. To af de personer, der afgav forklaring for Tibetkommissionen, har ifølge kommissionens beretning været inde på sagen under afhøringerne. Sagen var imidlertid ikke selvstændig genstand for kommissionens undersøgelse, og da udkastet til kommissorium for den kommende undersøgelse tager udgangspunkt i det oprindelige kommissorium, ændrer udkastet ikke herved.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Som du gør opmærksom på, har den daværende udenrigsminister ved flere svar til Folketinget af 29. juni 2012, dvs. cirka to uger efter statsbesøget, givet udtryk for, at det er beklageligt, at NTD TV ved en fejl aldrig modtog det akkrediteringskort, som var blevet udstedt af Det Internationale Pressecenter.

For det andet fremhæver du en episode, der skulle involvere nogle soldaters håndtering af demonstranter efter anmodning om såkaldt ”særlig hjælp” fra politiet. Jeg er enig i, at det ikke bør være afgørende for afgrænsningen af den kommende kommissionsundersøgelse, om den konkrete håndtering af demonstrationer mv. er forestået af politiets eget mandskab eller af Forsvarets personel. For at fjerne enhver tvivl om, hvorvidt sådan en situation falder inden for kommissoriet, er der tilføjet et punkt 4 i udkastet til kommissoriet, som skal sikre, at også andre statslige myndigheders ageren skal undersøges, hvis de har bistået politiet ved udførelsen af politimæssige eller tilsvarende opgaver, eller hvis de selv har stået for at gennemføre sådanne opgaver.

For det tredje omtaler du spørgsmålet om Kammeradvokatens rolle i Tibetsagen. I den forbindelse kan jeg oplyse, at enhver ifølge retsplejelovens § 143, stk. 2, har mulighed for at underrette Advokatrådet, der fører tilsyn med advokater, hvis han mener, en advokat har handlet i strid med sine forpligtelser som advokat. Advokatrådet kan indklage en advokat for Advokatnævnet, hvis rådet finder, at der er grundlag for det.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at det følger af retsplejelovens § 147 b, stk. 1, at personer kan indbringe klager over, at en advokat har tilsidesat pligter, der følger af retsplejeloven eller forskrifter fastsat i medfør af retsplejeloven, for Advokatnævnet. Klagen skal indgives inden 1 år, efter man er blevet bekendt med det forhold, som klagen vedrører. Nævnet kan dog behandle en klage, der er indgivet senere, når fristoverskridelsen findes rimeligt begrundet, jf. retsplejelovens § 147 b, stk. 2. Nævnet kan afvise en klage, hvis klageren ikke har retlig interesse i forholdet, jf. retsplejelovens § 147 b, stk. 3.

For det fjerde fremsætter du ønske om, at spørgsmålet om udlevering af e-mailarkiver fra Udenrigsministeriet til brug for den oprindelige Tibetkommissions undersøgelse bliver belyst. I kommissorieudkastet er der afslutningsvis i punkt 6 lagt op til, at når undersøgelsen er afsluttet, vil der på baggrund af kommissionens beretning, herunder navnlig eventuelle oplysninger om nyt materiale, der ikke blev udleveret til Tibetkommissionen, blive

taget stilling til, om der er grundlag for at iværksætte en undersøgelse af de undersøgte myndigheders håndtering af udleveringen af materiale til Tibet-kommissionen og samarbejdet med kommissionen herom.

Det *femte* og sidste punkt, du rejser, er behandlingen af klager i klagesystemet. Som du også er inde på, falder dette spørgsmål om det efterfølgende forløb uden for rammerne af, hvad der lægges op til med den kommende kommissionsundersøgelse.

Hvad særligt angår Den Uafhængige Politiklagemyndighed bemærker jeg, at Politiklagemyndigheden er en selvstændig myndighed, der er uafhængig af politiet, anklagemyndigheden og Justitsministeriet. Den øverste ledelse for Politiklagemyndigheden er Politiklagerådet, som har en landsdommer som formand, og som i øvrigt består af en advokat, en universitetsjurist og to repræsentanter for offentligheden. Det ville være et usædvanligt skridt at bede en undersøgelseskommision om at undersøge sagsbehandlingen ved en sådan uafhængig klageinstans.

Afslutningsvis vil jeg gentage, at jeg – ligesom du selv – nu ser frem til, at undersøgelseskommisionen kan blive nedsat, så vi kan få afdækket de nye spørgsmål, der er blevet rejst. Jeg kan ikke i tilstrækkelig grad understrege, at i et demokratisk retssamfund som det danske er det først og fremmest politiets og andre myndigheders opgave at beskytte borgernes rettigheder – *ikke* at knægte dem.

Med venlig hilsen

Søren Pape Poulsen